

9. अयोषा अनसः सत् 4, 30, 10, 11. 2, 13, 16. 10, 83, 10, 12. ÇAT. Br. 4, 1, 2, 5, 21. 8, 3, 26. 3, 3, 3, 17. 6, 4, 11. 6, 8, 1, 1. 14, 7, 4, 12. Bṛh. Âr. Up. 4, 3, 35. M. 8, 209. 11, 140. Jâgñ. 1, 181. 3, 269. Am Ende eines adverb. comp. अनसै गाṇाशरदादि, auch anderer comp. Vor. 6, 45. Vgl. अनयुक्त und अनविग्. — 2) gekochter Reis (अन्न) Uṇādik. im ÇKDr. — 3) Mutter (अननी). — 4) Geburt (अन्म). — 5) lebendes Wesen (अन्मी) ÇKDr. अनस s. u. अनस् 1. am Ende.

अनसूय (von 3. अ + असूया) 1) adj. nicht murrend, nicht ungehalten: अ-दधानो अनसूयश्च M. 4, 158. अद्वावाननसूयश्च शृणुयादपि यो नरः Bhag. 18, 72 (vgl. 3, 31: अद्वावतो अनसूयतः). Siv. 2, 19. — 2) f. ०या N. pr. a) eine Tochter Dakṣa's und Gemahlin Atri's R. 1, 3, 17. 3, 2, 7. 6, 108, 40. Ragh. (ed. Calc.) 12, 27. VP. 54, 83. Mutter des Durvāsa's As. Res. XVII, 183. — 2) eine Freundin der Çakuntalā Çik. — Vgl. अनुसूया.

अनसूयक (von अनसूय) adj. dass.: यथा यथा हि सदृशमातिष्ठत्यनसूयकः । तथा तथैव चामुं च लोकं प्राप्नोत्यनन्दितः ॥ M. 10, 128. ब्रह्मण्यः साधुवृत्तश्च सत्यवागनसूयकः N. 12, 33. R. 1, 1, 4.

अनसूया (3. अ + असूया) f. das Nichtmurren, das Nichtungehalten-sein: एकमेव तु प्रदस्य प्रभुः कर्म समादिशत् । एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनसूया ॥ M. 1, 91. यत्किंचिदपि दातव्यं याचितेनानसूया 4, 228. — Vgl. अनसूय 2.

अनसूयु (3. अ + असूय) adj. = अनसूय Bhag. 9, 1.

अनसूरी (3. अ + असूरी (3. अ + सूरी)) adj. nicht unweise, weise, = सूरी Khand. Up. 4, 3, 7.

अनस्तमित (3. अ + अस्तमित) adj. 1) noch nicht untergegangen, von der Sonne Kāṭh. Çr. 4, 11, 15. 13, 2. u. s. w. — 2) ohne Untergang, ohne Aufhören: वायुः ÇAT. Br. 14, 4, 3, 33. = Bṛh. Âr. Up. 1, 3, 22.

अनस्थ (3. अ + अस्थ = अस्थि, अस्थन्) adj. knochenlos: अनस्थ ऊरु-वस्त्वमानः RV. 8, 1, 34. अनस्थाः पूताः पवनेन शुद्धाः शुचैः शुचिर्मपि यति लोकम् AV. 4, 34, 2. RV. 4, 164, 4. — Vgl. अनस्थन्, अनस्थिक.

अनस्थन् (3. अ + अस्थन्) adj. dass.: अनस्थ्यम् (सत्वानाम्) M. 11, 140, 14. 1.

अनस्थि (3. अ + अस्थि) adj. dass.: अनस्थीनि Kāṭh. Çr. 6, 8, 13.

अनस्थिक (von 3. अ + अस्थि) adj. dass. ÇAT. Br. 1, 6, 3, 40. 6, 6, 2, 9. 14, 7, 2, 10. Jâgñ. 3, 275.

अनस्वत् (von अनस्) adj. mit einem Wagen verbunden, an einen Wagen gespannt: अनस्वत्ता सत्पतिर्नर्मकै मे गावाः RV. 5, 27, 1. 1, 126, 5. AV. 10, 1, 15.

अनस्वकृत (3. अ + अस्वकृत) adj. uneigennützig M. 9, 335. Indr. 4, 12.

अनस्वकृति (3. अ + अस्वकृति) f. Uneigennützigkeit, = अशोच Triak. 3, 1, 8.

अनस्व (3. अ + अस्व) ved. गाṇा चार्वादि.

अनौ (von 1. अन्) adv. hervorhebend und beschränkend wie quidem, ja: एते वेदव्यविद्वन्ना मधु RV. 10, 94, 3. 4. परिकृतदना नौ यस्मादतस्य वायात 8, 47, 6. विश्वे चनेदना तौ देवतो इन्द्र युयुः 4, 30, 3.

1. अनाकाल (3. अ + आकाल) m. Unzeit: यदि काले यथनाकाले ऽथैव प्रायेति ÇAT. Br. 2, 4, 2, 1.

2. अनाकाल und अनाकालभूत Mir. 268, 1. 7. falsche Lesart für अनाकाल und अनाकालभूत.

अनाकाश (3. अ + आकाश) adj. 1) finster, verdunkelt: आकाशं तदनाकाशं चक्रुर्भोमा वलाकाः R. 3, 29, 7. vgl. 5, 64, 24: कृत्वाकाशं निराकाशं यत्नो-

तितमोत्पला इव. — 2) ohne Aether ÇAT. Br. 14, 6, 8, 8. = Bṛh. Âr. Up. 3, 8, 8.

अनाकुल (3. अ + आकुल) adj. f. आ nicht verwirrt AK. 3, 4, 192. अना-कुलकेश BURN. Lot. de la b. l. 603. regelmässig: अनाकुलाविज्ञावा च मु-संधाता च मे गतिः (Sītā spricht) R. 6, 23, 16.

अनाकृत (3. अ + आकृत) adj. was man nicht an sich bringen kann, nicht halten kann: वि पदस्थोऽथ वृत्तो वातचोदितो ह्युरो न वक्ता वृणा अनाकृतः RV. 1, 141, 7.

अनाक्राता (3. अ + आक्रात) 1) adj. nicht angegriffen, unangreifbar. — 2) f. ०ता N. einer starkbewaffneten Pflanze, Solanum Jacquini Willd. RATNAM. im ÇKDr. S. कण्टकारिका.

अनान्ति (3. अ + आन्ति) adj. nicht ruhend: एतेनो देवास्यैषो ऽपी-तरेषु ग्रहेष्वनान्तिवति ÇAT. Br. 4, 1, 2, 3.

अनाग (3. अ + आग = आगस्) adj. fehlerfrei, schuldlos, sündlos: मि-त्रो नो अत्रादित्तिर्नागान्सविता देवो वरुणाय वोचत् RV. 10, 12, 9. व्यं-स्यम् वरुणे अनागाः 7, 87, 7. 3, 34, 19. — Vgl. अनागस्.

अनागत (3. अ + आगत) adj. 1) noch nicht angekommen ÇAT. Br. 3, 2, 4, 7. 4, 1, 5. — 2) noch nicht gekommen, bevorstehend, zukünftig Rāgān. im ÇKDr. R. 3, 46, 9. 4, 63, 20. अनागतं भयं दृष्ट्वा PĀṆĀT. II, 14. अनागत-विधानं कर् oder प्रविधा Anstalten für die Zukunft treffen R. 1, 17, 8. 3, 30, 11. 4, 14, 29. अनागतं कर् vorsichtig zu Werke gehen PĀṆĀT. III, 226, 228. — 3) nicht angenommen, nicht gebilligt: अर्थं वा यदि वा कामं नयशास्त्रेऽननागतम् R. 3, 56, 18.

अनागतवत् (von अनागत) adj. die Zukunft betreffend: अनागतवतो चित्तामसंभाव्यो करोति यः PĀṆĀT. V, 39.

अनागतविधातृ (अनागत + विधातृ) m. 1) der Anstalten für die Zukunft trifft, im Voraus seine Maassregeln ergreift: अनागतविधाता-रमप्रमत्तकोपनम् । स्थिरारम्भमदीनं च नरं श्रीरुपतिष्ठते ॥ ÇĀṆĠG. PADDH. Rāgānti. — 2) N. pr. eines Fisches PĀṆĀT. 77, 9.

अनागततर्वा (अनागत + अर्तव) f. ein Mädchen, das noch nicht die Katamenien hat, AK. 2, 6, 1, 8.

अनागमिष्यत् (3. अ + आगमिष्यत् part. fut. von गम् mit आ) adj. der nicht herbeikommen wird AV. 16, 6, 10.

अनागस् (3. अ + आगस्) adj. acc. pl. अनगाः RV. 7, 60, 1. 66, 4. schuldlos, unschuldig: उत्तानागा ईषते वृक्ष्यावतः RV. 5, 83, 2. अनगासे तमदि-तिः कृणोतु 4, 39, 3. 10, 33, 3. 36, 9. AV. 9, 3, 2. 10, 1, 7. u. s. w. N. 13, 36. 14, 17. Bṛhman. 2, 14. R. 4, 9, 29. Viçv. 4, 4. Çik. 11. — Vgl. अनाग.

1. अनागा (3. अ + आगा) adj. nicht herbeikommend: अनागा देवाः शकुनो गृक्षु RV. 10, 163, 2.

2. अनागा f. N. pr. eines Flusses VP. 184, N. 74.

अनागामिन् (3. अ + आगामिन्) m. der nicht Wiederkehrende; so heisst bei den Buddhisten ein Wesen, das nur noch 40,000 Kalpa's zu durchwandern hat und dann nicht mehr zurückkehrt in die Welt der Begierden, BURN. Intr. I, 293.

अनागास्व (von अनागास् nom. von अनागस्) n. Schuldlosigkeit, Sündenlosigkeit: अनागास्व आ भञ्ज जीवशसे RV. 1, 104, 6. अनागास्वेन कृ-केश सूर्याङ्गाङ्गा नो वस्यसावस्यसेदिहि 10, 37, 9. 1, 94, 13. 162, 22. 6, 30, 2. 7, 31, 1. 10, 33, 2.